



Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 59
5 grudnia 2016

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 454/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
2016/C 454/02	Mianowanie pierwszego rzecznika generalnego	2
2016/C 454/03	Wyznaczenie izby odpowiedzialnej za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem	2
2016/C 454/04	Wyznaczenie izby odpowiedzialnej za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu postępowania przed Trybunałem	2
2016/C 454/05	Decyzje podjęte przez Trybunał na zgromadzeniu ogólnym w dniu 4 października 2016 r.	2
2016/C 454/06	Listy do celów ustalenia składów orzekających dla spraw przekazywanych do izb złożonych z trzech sędziów	3
2016/C 454/07	Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów	4
2016/C 454/08	Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału	4

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 454/10	Sprawa C-102/14 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 września 2016 r. – Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA/Komisja Europejska (Odwołanie – Artykuł 181 postępowania przed Trybunałem – Umowy dotyczące pomocy finansowej Unii na rzecz projektów w dziedzinie badań i rozwoju – Sprawozdanie z audytu stwierdzające nieprawidłowości – Decyzja o dokonaniu zwrotu zaliczek zapłaconych przez Komisję Europejską – Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja o zawieszeniu płatności – Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej – Decyzja o niezawarciu umowy – Skarga odszkodowawcza – Niedopuszczalność)	5
2016/C 454/11	Sprawa C-224/14 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2016 r. – Lidl Stiftung & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)	5
2016/C 454/12	Sprawa C-237/14 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2016 r. – Lidl Stiftung & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)	6
2016/C 454/13	Sprawa C-551/14 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 września 2016 r. – Arctic Paper Mochenwangen GmbH/Komisja Europejska (Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10a – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/2778/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odrzucenie wpisu niektórych instalacji na listę instalacji otrzymujących bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepis dotyczący przypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)	6
2016/C 454/14	Sprawa C-564/14 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 września 2016 r. – Raffinerie Heide GmbH/Komisja Europejska (Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10 bis – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odmowa wpisania pewnych instalacji na listę instalacji, względem których przysługują bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepisy dotyczące wypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)	7
2016/C 454/15	Sprawa C-565/14 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 września 2016 r. – Romonta GmbH/Komisja Europejska (Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10 bis – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odmowa wpisania pewnych instalacji na listę instalacji, względem których przysługują bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepisy dotyczące wypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)	7

2016/C 454/16	Sprawa C-228/15: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Catania Włochy) – postępowanie karne przeciwko Snezhnane Velikovej (Odesłanie prejudycjalne – Prawo obywateli Unii do przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii Europejskiej – Brak znaczenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym – Oczywista niedopuszczalność)	8
2016/C 454/17	Sprawa C-309/15 P: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 września 2016 r. – Real Express Srl/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG [Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Graficzny znak towarowy w kolorach niebieskim i czerwonym zawierający element słowny „real” – Sprzeciw właściciela graficznych krajowych znaków towarowych w kolorach czarnym i białym zawierających elementy słowne „Real” i „Real mark” – Oddalenie sprzeciwu]	8
2016/C 454/18	Sprawa C-322/15: Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie rozpatrywanego w postępowaniu głównym stanu faktycznego i prawnego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)	9
2016/C 454/19	Sprawa C-338/15 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 lipca 2016 r. – Claire Staelen/ Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (Odwołanie – Odpowiedzialność pozaumowna – Rozpatrywanie przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skargi na zarządzanie listą odpowiednich kandydatów, sporządzoną po konkursie otwartym – Regulamin postępowania przed Trybunałem – Artykuł 181)	9
2016/C 454/20	Sprawy połączone C-363/15 P i C-364/15 P: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Louis Vuitton Malletier SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG (Odwołanie – Wspólnotowy znak towarowy – Umorzenie postępowania)	10
2016/C 454/21	Sprawa C-438/15: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 28 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Taranto – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Davide Durante (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Identyfikacyjne pytania prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Gry losowe – Ograniczenia – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Proporcjonalność – Warunki udziału w przetargu i ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej – Wykluczenie oferenta z powodu nieprzedstawienia zaświadczeń na temat jego sytuacji ekonomicznej i finansowej wystawionych przez dwie oddzielne instytucje bankowe)	10
2016/C 454/22	Sprawa C-534/15: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Satu Mare – Rumunia) – Pavel Dumitraş, Mioara Dumitraş/BRD Groupe Société Générale – Sucursala Judeţeană Satu Mare [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 1 ust. 1 – Artykuł 2 lit. b) – Status konsumenta – Przeniesienie długu w drodze odnowienia umów kredytu (nowacji) – Umowa ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości zawarta przez osoby prywatne niemające żadnych powiązań zawodowych ze spółką handlową będącą nowym dłużnikiem]	11
2016/C 454/23	Sprawa C-542/15: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 28 września 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Angeli Manzo (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości – Identyfikacyjne pytania prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Swobodne świadczenie usług – Gry losowe – Ograniczenia – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Proporcjonalność – Zamówienia publiczne – Warunki udziału w przetargu i ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej – Wykluczenie oferenta z powodu nieprzedstawienia zaświadczeń na temat jego sytuacji ekonomicznej i finansowej wystawionych przez dwie oddzielne instytucje bankowe – Dyrektywa 2004/18/WE – Artykuł 47 – Stosowanie)	12

2016/C 454/24	Sprawa C-586/15 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 września 2016 r. – Lotte Co. Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej [Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Graficzny znak towarowy zawierający element słowny w języku japońskim i wizerunek siedzącego na drzewie misia koala trzymającego małego misia koala – Sprzeciw właściciela wcześniejszego trójwymiarowego krajowego znaku towarowego KOALA-BÄREN i wcześniejszego graficznego krajowego znaku towarowego KOALA – Dowód rzeczywistego używania znaku towarowego – Wykorzystanie znaku towarowego w postaci różniącej się pod względem elementów, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego – Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)	12
2016/C 454/25	Sprawa C-614/15: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova – Rumunia) – Rodica Popescu/Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Możliwość zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony – Asystentka weterynaryjna w zakresie kontroli sanitarno-weterynaryjnych – Sektor publiczny – Klauzula 5.1 – Środki mające na celu zapobieganie nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony – Pojęcie „obiektywnych powodów” uzasadniających zawieranie takich umów – Zastępstwa na wolnych stanowiskach w oczekiwaniu na zakończenie postępowania konkursowego)	13
2016/C 454/26	Sprawa C-631/15: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo – Hiszpania) – Carlos Álvarez Santirso/Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 99/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym – Nauczanie pozauniwersyteckie – Uregulowanie prawa krajowego – Przyznanie dodatku do wynagrodzenia – Warunek – Uzyskanie pozytywnego wyniku w procesie oceny – Nauczyciele zatrudnieni jako członkowie urzędniczego personelu tymczasowego – Wykluczenie – Zasada niedyskryminacji)	14
2016/C 454/27	Sprawy połączone C- C-91/16 i C-120/16: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 września 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid – Hiszpania) – Caixabank SA/Héctor Benlliure Santiago (C-91/16), Abanca Corporación Bancaria SA/Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16) (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Wysokość odsetek za zwłokę – Zastosowanie stopy odsetek stanowiących wynagrodzenie banku – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Niedopuszczalność)	14
2016/C 454/28	Sprawa C-141/16: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Milano – Włochy) – Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio dei Monopoli per la Lombardia (Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Jednolity podatek od zakładów i zakładów bukmacherskich – Objęcie podatkiem krajowych pośredników transmitujących dane dotyczące gier na rachunek operatorów mających siedziby w innym państwie członkowskim – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie rozpatrywanego w postępowaniu głównym stanu faktycznego i prawnego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywiście niedopuszczalność)	15
2016/C 454/29	Sprawa C-471/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2016 w sprawie T-789/14 Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 24 sierpnia 2016 r. przez Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH	15
2016/C 454/30	Sprawa C-492/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 14 września 2016 r. – Incyte Corporation/Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	17

2016/C 454/31	Sprawa C-493/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Włochy) w dniu 14 września 2016 r. – Sicurbau Srl i in./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti i in.	17
2016/C 454/32	Sprawa C-494/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trapani (Włochy) w dniu 15 września 2016 r. – Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri	18
2016/C 454/33	Sprawa C-503/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) w dniu 23 września 2016 r. – Luis Isidro Delgado Mendes/Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA	19
2016/C 454/34	Sprawa C-506/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 26 września 2016 r. – José Joaquim Neto de Sousa/Estado Português	19
2016/C 454/35	Sprawa C-1/15: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 września 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii, popierana przez Republikę Federalną Niemiec, Republikę Czeską	20
2016/C 454/36	Sprawa C-62/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2016 r. – Komisja/Rumunia	20
2016/C 454/37	Sprawa C-161/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Attunda Tingsrätt – Szwecja) – Airhelp Ltd/Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S	20
2016/C 454/38	Sprawa C-172/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG	20
2016/C 454/39	Sprawa C-257/16: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln – Niemcy) – Elke Roch, Jürgen Roch/Germanwings GmbH	21
Sąd		
2016/C 454/40	Sprawa T-672/14: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – August Wolff i Remedia/Komisja (Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Artykuł 31 dyrektywy 2001/83/WE – Artykuł 116 dyrektywy 2001/83 – Substancja aktywna estradiol – Decyzja Komisji nakazująca państwom członkowskim cofnięcie i zmianę krajowych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych do użytku miejscowego zawierających 0,01 % estradiolu w swej masie – Ciężar dowodu – Proporcjonalność – Równość traktowania)	22
2016/C 454/41	Sprawa T-14/15: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Lufthansa AirPlus Servicekarten/EUIPO – Mareca Comtur (airpass.ro) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego airpass.ro – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy AirPlus International – Oddalenie sprzeciwu – Zasada 21 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 – Umożnienie postępowania – Artykuł 81 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	22
2016/C 454/42	Sprawa T-141/15: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Republika Czeska/Komisja (EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Ochrona winnic – Wydatki poniesione przez Republikę Czeską – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)	23

2016/C 454/43	Sprawa T-407/15: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Monster Energy/EUIPO – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego HotoGo self-heating can technology – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe przedstawiające pazury – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak podobieństwa oznaczeń – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak skojarzeń między oznaczeniami – Artykuł 8 ust. 1 lit. B) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	24
2016/C 454/44	Sprawa T-693/15: Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Clover Canyon/EUIPO – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy CLOVER CANYON – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CANYON – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]	24
2016/C 454/45	Sprawa T-543/15: Postanowienie Sądu z dnia z dnia 12 października 2016 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA [Skarga o stwierdzenie nieważności – Wpisanie jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	25
2016/C 454/46	Sprawa T-564/15: Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2016 r. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność)	26
2016/C 454/47	Sprawa T-620/15: Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2016 r. – Orthema Service/EUIPO (Gehen wie auf Wolken) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Gehen wie auf Wolken – Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]	26
2016/C 454/48	Sprawa T-669/15: Postanowienie Sądu z dnia 12 października 2016 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA [Skarga o stwierdzenie nieważności – Wpisanie jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]	27
2016/C 454/49	Sprawa T-699/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 29 września 2016 r. przez Parlament Europejski od wyroku wydanego w dniu 19 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-147/15, Meyrl/Parlament	28
2016/C 454/50	Sprawa T-704/16: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2016 r. – Murka/EUIPO (SCATTER SLOTS)	28
2016/C 454/51	Sprawa T-705/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez WQ (*) od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-1/16, WQ (*)/Parlament	29
2016/C 454/52	Sprawa T-706/16 P: Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez HB od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/15, HB/Komisja	30

2016/C 454/53	Sprawa T-721/16: Skarga wniesiona w dniu 7 października 2016 r. – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni)	31
2016/C 454/54	Sprawa T-732/16: Skarga wniesiona w dniu 20 października 2016 r. – Valencia Club de Fútbol/ Komisja	31
2016/C 454/55	Sprawa T-733/16: Skarga wniesiona w dniu 18 października 2016 r. – Banque Postale/EBC	32
2016/C 454/56	Sprawa T-613/15: Postanowienie Sądu z dnia 19 września 2016 r. – European Dynamics Luxembourg i in./Frontex	33

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 454/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 441 z 28.11.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 428 z 21.11.2016

Dz.U. C 419 z 14.11.2016

Dz.U. C 410 z 7.11.2016

Dz.U. C 402 z 31.10.2016

Dz.U. C 392 z 24.10.2016

Dz.U. C 383 z 17.10.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Mianowanie pierwszego rzecznika generalnego

(2016/C 454/02)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 27 września 2016 r. Trybunał mianował pierwszym rzecznikiem generalnym M. Watheleta, na okres od dnia 7 października 2016 r. do dnia 6 października 2017 r.

Wyznaczenie izby odpowiedzialnej za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2016/C 454/03)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 27 września 2016 r. Trybunał wyznaczył piątą izbę na izbę odpowiedzialną, zgodnie z art. 11 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 107 regulaminu, na okres od dnia 7 października 2016 r. do dnia 6 października 2017 r.

Wyznaczenie izby odpowiedzialnej za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2016/C 454/04)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 27 września 2016 r. Trybunał wyznaczył pierwszą izbę na izbę odpowiedzialną, zgodnie z art. 11 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, za rozpoznanie spraw, o których mowa w art. 193 regulaminu, na okres od dnia 7 października 2016 r. do dnia 6 października 2017 r.

Decyzje podjęte przez Trybunał na zgromadzeniu ogólnym w dniu 4 października 2016 r.

(2016/C 454/05)

Przydział sędziów do izb złożonych z trzech sędziów

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 4 października 2016 r. Trybunał postanowił dokonać przydziału sędziów do izb złożonych z trzech sędziów w następujący sposób:

Szósta izba

E. Regan, prezes izby

J.C. Bonichot, A. Arabadjiev, C.G. Fernlund i S. Rodin, sędziowie

Siódma izba

A. Prechal, prezes izby

A. Rosas, C. Toader i E. Jarašiūnas, sędziowie

Ósma izba

M. Vilaras, prezes izby

J. Malenovský, M. Safjan i D. Šváby, sędziowie

Dziewiąta izba

E. Juhász, prezes izby

C. Vajda, K. Jürimäe i C. Lycourgos, sędziowie

Dziesiąta izba

M. Berger, prezes izby

A. Borg Barthet, E. Levits i F. Biltgen, sędziowie

Listy do celów ustalenia składów orzekających dla spraw przekazywanych do izb złożonych z trzech sędziów

(2016/C 454/06)

Na zgromadzeniu ogólnym w dniu 4 października 2016 r. Trybunał sporządził następujące listy do celów ustalenia składu izb złożonych z trzech sędziów:

Szósta izba

J.C. Bonichot

A. Arabadjiev

C.G. Fernlund

S. Rodin

Siódma izba

A. Rosas

C. Toader

E. Jarašiūnas

Ósma izba

J. Malenovský

M. Safjan

D. Šváby

Dziewiąta izba

C. Vajda

K. Jürimäe

C. Lycourgos

Dziesiąta izba

A. Borg Barthet
E. Levits
F. Biltgen

Wybór prezesów izb złożonych z trzech sędziów

(2016/C 454/07)

Na posiedzeniu w dniu 27 września 2016 r. sędziowie Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 12 § 2 regulaminu postępowania wybrali: E. Regana na prezesa szóstej izby, A. Prechal na prezesa siódmej izby, M. Vilarasa na prezesa ósmej izby, E. Juhásza na prezesa dziewiątej izby i M. Berger na prezesa dziesiątej izby, na okres od dnia 7 października 2016 r. do dnia 6 października 2017 r.

Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału

(2016/C 454/08)

E. Tanchev, mianowany decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 7 września 2016 r. ⁽¹⁾ rzecznikiem generalnym Trybunału Sprawiedliwości na okres od dnia 16 września 2016 r. do dnia 6 października 2021 r., złożył w dniu 19 września 2016 r. ślubowanie przed Trybunałem.

Złożenie ślubowania przez nowych sędziów Sądu

(2016/C 454/09)

K. Kowalik-Bańczyk i P. Nihoul mianowani decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 23 marca 2016 r. ⁽¹⁾ sędziami Sądu na okres od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r., złożyli w dniu 19 września 2016 r. ślubowanie przed Trybunałem.

Następujące osoby mianowane decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 7 września 2016 r. ⁽²⁾ sędziami Sądu na poniżej wskazane okresy, złożyły w dniu 19 września 2016 r. ślubowanie przed Trybunałem:

— na okres od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.,

A. Kornezov i E. Perillo,

— na okres od dnia 16 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.,

J. Passer,

— na okres od dnia 19 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.,

U. Öberg,

— na okres od dnia 1 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r.,

R. Barents, J. Svenningsen, Z. Csehi, C. Iliopoulos, A. Marcoulli i D. Spielmann

— na okres od dnia 16 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2022 r.,

M. Costeira, B. Berke, R. da Silva Passos i O. Spineanu-Matei.

⁽¹⁾ Dz.U. L 247 z 15.9.2016, s. 17.

⁽¹⁾ Dz.U. L 87 z 2.4.2016, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 15.9.2016, s. 13, 15 i 18.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 29 września 2016 r. – Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA/Komisja Europejska

(Sprawa C-102/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Artykuł 181 postępowania przed Trybunałem – Umowy dotyczące pomocy finansowej Unii na rzecz projektów w dziedzinie badań i rozwoju – Sprawozdanie z audytu stwierdzające nieprawidłowości – Decyzja o dokonaniu zwrotu zaliczek zapłaconych przez Komisję Europejską – Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja o zawieszeniu płatności – Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej – Decyzja o niezawarciu umowy – Skarga odszkodowawcza – Niedopuszczalność)

(2016/C 454/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (przedstawiciel: M. Jiménez Perona, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez J. Rivasa Andrésa, avocat)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT SA zostaje obciążona kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 05.05.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2016 r. – Lidl Stiftung & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-224/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2016/C 454/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lidl Stiftung & Co. KG (przedstawiciele: M. Wolter, M. Kefferpütz i A.K. Marx, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 września 2016 r. – Lidl Stiftung & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-237/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2016/C 454/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lidl Stiftung & Co. KG (przedstawiciele: M. Wolter, M. Kefferpütz i A.K. Marx, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 25.8.2014.

Postanowienie Trybunału z dnia 13 września 2016 r. – Arctic Paper Mochenwangen GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-551/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10a – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/2778/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odrzucenie wpisu niektórych instalacji na listę instalacji otrzymujących bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepis dotyczący przypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)

(2016/C 454/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (przedstawiciele: S. Kobes i B. Burkert, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Arctic Paper Mochenwangen GmbH zostaje obciążona kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 września 2016 r. – Raffinerie Heide GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-564/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10 bis – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odmowa wpisania pewnych instalacji na listę instalacji, względem których przysługują bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepisy dotyczące wypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)

(2016/C 454/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Raffinerie Heide GmbH (przedstawiciele: Karpenstein i C. Eckart, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, E. White i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Raffinerie Heide GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2015.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 września 2016 r. – Romonta GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-565/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2003/87/WE – Artykuł 10 bis – System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – Przejściowe zasady dotyczące zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji od roku 2013 – Decyzja 2011/278/UE – Krajowe środki wykonawcze przedłożone przez Republikę Federalną Niemiec – Odmowa wpisania pewnych instalacji na listę instalacji, względem których przysługują bezpłatne uprawnienia do emisji – Przepisy dotyczące wypadków przedstawiających „nadmierne trudności” – Uprawnienia wykonawcze Komisji)

(2016/C 454/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Romonta GmbH (przedstawiciele: I. Zenke i M.-Y. Vollmer, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, C. Hermes i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Romonta GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 7 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Catania Włochy) – postępowanie karne przeciwko Snezhane Velikovej

(Sprawa C-228/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Prawo obywateli Unii do przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii Europejskiej – Brak znaczenia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym – Oczywista niedopuszczalność)

(2016/C 454/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Catania

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Snezhana Velikova

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Catania (sąd w Katanii, Włochy) postanowieniem z dnia 7 stycznia 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 września 2016 r. – Real Express Srl/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej, MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Sprawa C-309/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 – Graficzny znak towarowy w kolorach niebieskim i czerwonym zawierający element słowny „real” – Sprzeciw właściciela graficznych krajowych znaków towarowych w kolorach czarnym i białym zawierających elementy słowne „Real” i „Real mark” – Oddalenie sprzeciwu]

(2016/C 454/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Real Express Srl (przedstawiciel: C. Anitoae, avocată)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciele: D. Botis i D. Hanf, pełnomocnicy), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. (przedstawiciele: J.C. Plate i R. Kaase, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Real Express SRL pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Google Ireland Limited, Google Italy Srl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sprawa C-322/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie rozpatrywanego w postępowaniu głównym stanu faktycznego i prawnego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)

(2016/C 454/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited, Google Italy Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

przy udziale: Filandolarete Srl, Associazione Confindustria Radio Televisioni, Federazione Italiana Editori Giornali (FIEG)

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (regionalny sąd administracyjny dla regionu Lacjum, Włochy) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2015 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 lipca 2016 r. – Claire Staelen/Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

(Sprawa C-338/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Odpowiedzialność pozaumowna – Rozpatrywanie przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich skargi na zarządzanie listą odpowiednich kandydatów, sporządzoną po konkursie otwartym – Regulamin postępowania przed Trybunałem – Artykuł 181)

(2016/C 454/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Claire Staelen (przedstawiciel: adwokat V. Olona)

Druga strona postępowania: Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (przedstawiciele: początkowo G. Grill, następnie L. Papadias, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Claire Staelen zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Louis Vuitton Malletier SA/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

(Sprawy połączone C-363/15 P i C-364/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Wspólnotowy znak towarowy – Umorzenie postępowania)

(2016/C 454/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Louis Vuitton Malletier SA (przedstawiciele: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta, avvocati)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Bullock i D. Hanf, pełnomocnicy), Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG (przedstawiciele: T. Boddien i A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie odwołania zostaje umorzone.
- 2) Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG pokrywa własne koszty w sprawach C-363/15 P i C-364/15 P.
- 3) Louis Vuitton Malletier SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) w sprawach C-363/15 P i C-364/15 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 28 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Taranto – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Davide Durante

(Sprawa C-438/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Identyczne pytania prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Gry losowe – Ograniczenia – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Proporcjonalność – Warunki udziału w przetargu i ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej – Wykluczenie oferenta z powodu nieprzedstawienia zaświadczeń na temat jego sytuacji ekonomicznej i finansowej wystawionych przez dwie oddzielne instytucje bankowe)

(2016/C 454/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Taranto

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Davide Durante

Sentencja

Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisu krajowego takiego jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który nakłada na podmioty pragnące zgłosić się do udziału w przetargu mającym na celu przyznanie koncesji w dziedzinie gier i zakładów obowiązek przedstawienia dowodu ich sytuacji ekonomicznej i finansowej w postaci oświadczeń wydanych przez co najmniej dwie instytucje bankowe i który nie zezwala przy tym na wykazanie tej sytuacji w inny sposób, pod warunkiem że taki przepis może spełniać określone w orzecznictwie Trybunału przesłanki proporcjonalności, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 381 z 16.11.2015.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Satu Mare – Rumunia) – Pavel Dumitraș, Mioara Dumitraș/BRD Groupe Sociéte Générale – Sucursala Județeană Satu Mare

(Sprawa C-534/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 1 ust. 1 – Artykuł 2 lit. b) – Status konsumenta – Przeniesienie długu w drodze odnowienia umów kredytu (nowacji) – Umowa ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości zawarta przez osoby prywatne niemające żadnych powiązań zawodowych ze spółką handlową będącą nowym dłużnikiem]

(2016/C 454/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Satu Mare

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pavel Dumitraș, Mioara Dumitraș

Strona pozwana: BRD Groupe Sociéte Générale – Sucursala Județeană Satu Mare

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 i art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że dyrektywa ta może mieć zastosowanie do umowy ustanowienia zabezpieczenia na nieruchomości zawartej pomiędzy osobami fizycznymi a instytucją kredytową w celu zabezpieczenia spełnienia zobowiązań spółki handlowej zaciągniętych względem rzeczony instytucji w ramach umowy kredytu, jeżeli takie osoby fizyczne działały w celach niezwiązanych z ich działalnością zawodową i nie miały powiązań funkcjonalnych z tą spółką, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 28 września 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Angeli Manzo

(Sprawa C-542/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości – Identyczne pytania prejudycjalne – Artykuły 49 i 56 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Swobodne świadczenie usług – Gry losowe – Ograniczenia – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Proporcjonalność – Zamówienia publiczne – Warunki udziału w przetargu i ocena sytuacji ekonomicznej i finansowej – Wykluczenie oferenta z powodu nieprzedstawienia zaświadczeń na temat jego sytuacji ekonomicznej i finansowej wystawionych przez dwie oddzielne instytucje bankowe – Dyrektywa 2004/18/WE – Artykuł 47 – Stosowanie)

(2016/C 454/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Angela Manzo

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te nie stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu głównym, który nakłada na podmioty pragnące zgłosić się do udziału w przetargu mającym na celu przyznanie koncesji w dziedzinie gier i zakładów obowiązek przedstawienia dowodu ich sytuacji ekonomicznej i finansowej w postaci oświadczeń wydanych przez co najmniej dwie instytucje bankowe i który nie zezwala przy tym na wykazanie tej sytuacji w inny sposób, ponieważ taki przepis może spełniać określone w orzecznictwie Trybunału przesłanki proporcjonalności, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 2) Dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, a w szczególności jej art. 47, należy interpretować w ten sposób, że przepisy krajowe regulujące przyznawanie koncesji w dziedzinie gier losowych, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, nie wchodzą w zakres ich zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 18.1.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 7 września 2016 r. – Lotte Co. Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

(Sprawa C-586/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Znak towarowy Unii Europejskiej – Graficzny znak towarowy zawierający element słowny w języku japońskim i wizerunek siedzącego na drzewie misia koala trzymającego małego misia koala – Sprzeciw właściciela wcześniejszego trójwymiarowego krajowego znaku towarowego KOALA-BÄREN i wcześniejszego graficznego krajowego znaku towarowego KOALA – Dowód rzeczywistego używania znaku towarowego – Wykorzystanie znaku towarowego w postaci różniacej się pod względem elementów, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego – Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne]

(2016/C 454/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lotte Co. Ltd (przedstawiciel: M. Knitter, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (przedstawiciel: A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin), Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Sentencja-

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Lotte Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH.
- 3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Craiova – Rumunia) – Rodica Popescu/ Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

(Sprawa C-614/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Polityka społeczna – Dyrektywa 1999/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Możliwość zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony – Asystentka weterynaryjna w zakresie kontroli sanitarno-weterynaryjnych – Sektor publiczny – Klauzula 5.1 – Środki mające na celu zapobieganie nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony – Pojęcie „obiektywnych powodów” uzasadniających zawieranie takich umów – Zastępstwa na wolnych stanowiskach w oczekiwaniu na zakończenie postępowania konkursowego)

(2016/C 454/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Craiova

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Rodica Popescu

Druga strona postępowania: Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Gorj

Sentencja

Wykładni klauzuli 5.1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, które zostało zawarte w dniu 18 marca 1999 r. i stanowi załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, w którego świetle zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony w sektorze publicznym uznaje się za uzasadnione „obiektywnymi powodami” w rozumieniu tej klauzuli z tego tylko względu, że obowiązki w zakresie kontroli sprawowane przez personel zatrudniony w obszarze sanitarno-weterynaryjnym nie mają stałego charakteru z uwagi na wahania zakresu działalności zakładów poddawanych kontroli, chyba że, czego sprawdzenie jest zadaniem sądu odsyłającego, zawieranie kolejnych umów ma faktycznie na celu zaspokojenie szczególnej potrzeby w danym sektorze, przy czym względy budżetowe nie mogą jednak występować u jej podstaw. Ponadto okoliczność, że zawieranie kolejnych umów o pracę na czas określony odbywa się w oczekiwaniu na zakończenie postępowań konkursowych nie może wystarczyć ku temu, by uregulowanie to uznać za zgodne z omawianą klauzulą, jeśli okaże się, że konkretne zastosowanie tego uregulowania prowadzi, w świetle okoliczności faktycznych, do nadużyć w korzystaniu z kolejnych umów o pracę na czas określony, czego sprawdzenie również jest zadaniem sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo – Hiszpania) – Carlos Álvarez Santirso/Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

(Sprawa C-631/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Dyrektywa 99/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 4 – Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym – Nauczanie pozauniwersyteckie – Uregulowanie prawa krajowego – Przyznanie dodatku do wynagrodzenia – Warunek – Uzyskanie pozytywnego wyniku w procesie oceny – Nauczyciele zatrudnieni jako członkowie urzędniczego personelu tymczasowego – Wykluczenie – Zasada niedyskryminacji)

(2016/C 454/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Carlos Álvarez Santirso

Strona pozwana: Consejería de Educación, Cultura y Deporte del Principado de Asturias

Sentencja

Wykładni klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., zawartego w załączniku do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które zastrzega, bez jakiegokolwiek uzasadnienia obiektywnymi powodami, możliwość udziału w programie oceny nauczycieli, a w razie uzyskania oceny pozytywnej – prawo do otrzymywania związanych z nim dodatków finansowych, dla nauczycieli zatrudnionych na podstawie stosunku pracy na czas nieokreślony w charakterze urzędników statutowych, z pominięciem nauczycieli zatrudnionych na podstawie stosunku pracy na czas określony w charakterze członków urzędniczego personelu tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 68 z 22.2.2016.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 8 września 2016 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid – Hiszpania) – Caixabank SA/Héctor Benlliure Santiago (C-91/16), Abanca Corporación Bancaria SA/Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16)

(Sprawy połączone C- C-91/16 i C-120/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Wysokość odsetek za zwłokę – Zastosowanie stopy odsetek stanowiących wynagrodzenie banku – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Niedopuszczalność)

(2016/C 454/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: CaixaBank SA (C-91/16), Abanca Corporación Bancaria SA (C-120/16)

Strona pozwana: Héctor Benlliure Santiago (C-91/16), Juan José González Rey, María Consuelo González Rey, Francisco Rodríguez Alonso (C-120/16)

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Juzgado de Primera Instancia n° 60 (sąd rejonowy nr 60 w Madrycie, Hiszpania) postanowieniami z dnia 8 lutego 2016 r. (sprawa C-91/16) oraz dnia 18 lutego 2016 r. (sprawa C-120/16) są w oczywisty sposób niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.05.2016.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale di Milano – Włochy) – Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

(Sprawa C-141/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Jednolity podatek od zakładów i zakładów bukmacherskich – Objęcie podatkiem krajowych pośredników transmitujących dane dotyczące gier na rachunek operatorów mających siedziby w innym państwie członkowskim – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie rozpatrywanego w postępowaniu głównym stanu faktycznego i prawnego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność)

(2016/C 454/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani

Strona pozwana: Agenzia delle dogane e dei Monopoli – Ufficio dei Monopoli per la Lombardia

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Milano (regionalną komisję podatkową w Mediolanie, Włochy), postanowieniem z dnia 29 września 2015 r., jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2016 w sprawie T-789/14 Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 24 sierpnia 2016 r. przez Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH

(Sprawa C-471/16 P)

(2016/C 454/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (przedstawiciele: O. Spuhler i M. Geitz, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie T-789/14 i stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 29 września 2014 r. w sprawach R 1182/2013-4 i R 1245/2013-4;
- posiłkowo, uchylenie rzeczzonego wyroku Sądu Unii Europejskiej i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnosząca odwołanie podnosi, że w zaskarżonym wyroku Sąd kilkakrotnie naruszył Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i rozporządzenie nr 207/2009 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾.
2. W pierwszym rzędzie wnosząca odwołanie podnosi naruszenie prawa do rzetelnego procesu wynikającego z art. 6 ust. 1 TUE w związku z art. 47 ust. 2 karty praw podstawowych. Sąd nie uwzględnił dokumentów, które zostały mu przedłożone w ramach pisma procesowego. Dokumenty te jedynie uzupełniały wcześniej przedstawione uwagi dotyczące stanu faktycznego i prawnego sprawy. Sąd nie uzasadnił też tego pominięcia, przejmując jedynie stereotypowe sformułowanie z innego wyroku, które nie było trafne w niniejszym wypadku.
3. W ten sposób Sąd naruszył prawo do rzetelnego procesu, przysługujące wnoszącej odwołanie na podstawie art. 6 ust. 1 TUE w związku z art. 47 ust. 2 karty praw podstawowych.
4. Ponadto wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 poprzez przeinaczenie stanu faktycznego. Sąd uzasadnił swoje rozstrzygnięcie między innymi w ten sposób, że niektóre z towarów nie były wymienione w dokumentach dotyczących używania. Prawdą jest jednak, że towary te były wspomniane w owych dokumentach.
5. Sąd przeinaczył zatem stan faktyczny postępowania i naruszył w ten sposób art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.
6. Wnosząca odwołanie podnosi także naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009. Sąd uzasadnił swoje rozstrzygnięcie tym, że w przypadku znaku towarowego Meissen[®] mamy do czynienia z oznaczeniem geograficznym. Znak towarowy Meissen[®] został zarejestrowany przez drugą stronę postępowania na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z uzyskaniem przez niego charakteru odróżniającego. Druga strona postępowania stwierdziła w drodze ostatecznej decyzji, że znak towarowy Meissen[®] nie jest oznaczeniem geograficznym, ale wykorzystywanym w obrodzie wskazaniem pochodzenia.
7. Poprzez zarejestrowanie znaku towarowego Meissen[®] w wyniku uzyskania przez niego charakteru odróżniającego druga strona postępowania przyznała temu znakowi ochronę na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009. Sąd zakwalifikował znak towarowy Meissen[®] jednoznacznie jako oznaczenie geograficzne. W ten sposób Sąd faktycznie pozbawił znak towarowy Meissen[®] przyznanej mu ochrony.
8. W pozostałym zakresie wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009. Sąd oddalił zarzuty dotyczące ochrony renomy na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 z tym uzasadnieniem, że kolidujące ze sobą towary i usługi nie są do siebie podobne. Z dosłownego brzmienia art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 nie wynika, by istnienie podobieństwa towarów lub usług było konieczne. Przyjmując takie rozstrzygnięcie, Sąd naruszył zatem art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, Dz.U. 2009, L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 14 września 2016 r. – Incyte Corporation/Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Sprawa C-492/16)

(2016/C 454/30)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Incyte Corporation

Strona pozwana: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy artykuł 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy we wniosku o wydanie dodatkowego świadectwa ochronnego na podstawie tego rozporządzenia lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych⁽²⁾ „data wydania pierwszego zezwolenia na wprowadzenie produktu do obrotu w [Unii Europejskiej]” została ustalona bez uwzględnienia wykładni prawa przyjętej w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej C-471/14, a zatem taka data jest nieprawidłowa i w związku z tym należy sprostować datę wygaśnięcia dodatkowego świadectwa ochronnego, nawet jeśli decyzja o wydaniu wspomnianego świadectwa została wydana przed ogłoszeniem tego wyroku i upłynął już termin zaskarżenia tej decyzji?
- 2) Czy urząd patentowy państwa członkowskiego właściwy do wydania dodatkowego świadectwa ochronnego jest zobowiązany do sprostowania z urzędu daty wygaśnięcia wspomnianego świadectwa w celu uczynienia jej zgodną z wykładnią prawa przyjętą w sprawie C-471/14?

⁽¹⁾ Dz.U. 1996, L 198, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. 2009, L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Włochy) w dniu 14 września 2016 r. – Sicurbau Srl i in./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti i in.

(Sprawa C-493/16)

(2016/C 454/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sicurbau Srl, IGR – Imprese Generali Riunite Srl, Iterga Costruzioni Generali SpA, Pa.Co. – Pacifico Costruzioni SpA

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Autorità Portuale di Napoli, Soa Rina SpA

Pytania prejudycjalne

Czy wspólnotowe zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa w związku z zasadami swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, zapisanymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także zasady, które z nich wynikają, takie jak zasada równego traktowania, niedyskryminacji, wzajemnego uznawania, proporcjonalności i przejrzystości, zapisane (ostatnio) w dyrektywie 2014/24/UE⁽¹⁾, stoją na przeszkodzie stosowaniu uregulowań krajowych takich jak włoskie uregulowania wynikające z art. 87 ust. 4 dekretu z mocą ustawy nr 163 z 2006 r. w związku z art. 86 ust. 3 bis tego dekretu oraz art. 26 ust. 6 dekretu z mocą ustawy nr 81 z 2008 r., zgodnie z wykładnią nadaną im w wyrokach nr 3 i 9 z 2015 r. wydanych przez Consiglio di Stato w pełnym składzie pełniące funkcję udzielania jednolitej wykładni prawa zgodnie z art. 99 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą brak podania w ofertach ekonomicznych w przetargu publicznym na roboty budowlane kosztu ochrony w przedsiębiorstwie powoduje w każdym razie wykluczenie oferenta, nawet gdy obowiązek podania takiej informacji oddzielnie nie jest wyszczególniony w regulacjach dotyczących przetargu i niezależnie od tego, że z merytorycznego punktu widzenia oferta spełnia wymogi dotyczące minimalnych kosztów ochrony w przedsiębiorstwie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Trapani (Włochy) w dniu 15 września 2016 r. – Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sprawa C-494/16)

(2016/C 454/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile di Trapani

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Giuseppa Santoro

Strona pozwana: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyznanie odszkodowania wynoszącego od 2,5-krotności do 12-krotności ostatniego miesięcznego wynagrodzenia (art. 32 ust. 5 ustawy nr 183/2010) urzędnikowi państwowemu, poszkodowanemu wskutek nadużywania zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony, który może uzyskać pełne odszkodowanie wyłącznie jeżeli udowodni utratę innych możliwości zatrudnienia lub udowodni, że w razie ogłoszenia oficjalnego konkursu, zostałby jego laureatem, stanowi skuteczny i równoważny środek w znaczeniu nadanym w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Mascolo [i in. (C-22/13 od C-61/13 do C-63/13 i C-418/13)] i Marrosu [i Sardino] (C-53/04)?
- 2) Czy wspomnianą przez Trybunał Sprawiedliwości (między innymi) w ww. wyrokach zasadę równoważności należy rozumieć w ten sposób, że w sytuacji gdy państwo członkowskie decyduje się nie stosować w sektorze publicznym przekształcania stosunków pracy (uznanego w sektorze prywatnym), jest ono w każdym razie zobowiązane do zagwarantowania pracownikowi takiej samej korzyści, ewentualnie poprzez wypłatę odszkodowania, które ma odpowiadać wartości stanowiska obsadzonego na czas nieokreślony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) w dniu 23 września 2016 r. – Luis Isidro Delgado Mendes/Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

(Sprawa C-503/16)

(2016/C 454/33)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Évora.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luis Isidro Delgado Mendes.

Strona pozwana: Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA.

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku wypadku w ruchu drogowym, z którego wynikają obrażenia ciała i szkody materialne dla pieszego, który został w sposób umyślny potrącony przez pojazd samochodowy, którego był właścicielem, a który był prowadzony przez sprawcę kradzieży tego pojazdu, prawo wspólnotowe, a konkretnie art. 12 ust. 3 i 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE⁽¹⁾ sprzeciwia się wyłączeniu przez prawo krajowe jakiegokolwiek odszkodowania na rzecz wspomnianego pieszego na tej podstawie, iż ów pieszy posiada status właściciela pojazdu i ubezpieczającego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 26 września 2016 r. – José Joaquim Neto de Sousa/Estado Português

(Sprawa C-506/16)

(2016/C 454/34)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação do Porto.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: José Joaquim Neto de Sousa.

Strona pozwana: Estado Português.

Pytania prejudycjalne

Czy postanowienia dyrektyw drugiej⁽¹⁾ i trzeciej⁽²⁾ dotyczących zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem pojazdów mechanicznych sprzeciwiają się temu, aby prawo krajowe przewidywało odszkodowanie z tytułu szkód materialnych na rzecz ponoszącego winę kierowcy w przypadku śmierci jego małżonka, który towarzyszył mu w pojeździe jako pasażer [zgodnie z art. 7 ust. 3 Decreto Lei 522/85, z dnia 31 grudnia w brzmieniu nadanym przez Decreto Lei 130/94 z dnia 19 maja]?

⁽¹⁾ Druga dyrektywa Rady (84/5/EWG) z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 8 z 1984, str. 17).

⁽²⁾ Trzecia dyrektywa Rady (90/232/EWG) z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129 z 19.5.1990, s. 33).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 września 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii, popierana przez Republikę Federalną Niemiec, Republikę Czeską

(Sprawa C-1/15) ⁽¹⁾

(2016/C 454/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 2.3.2015.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 lipca 2016 r. – Komisja/Rumunia

(Sprawa C-62/16) ⁽¹⁾

(2016/C 454/36)

Język postępowania: rumuński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Attunda Tingsrätt – Szwecja) – Airhelp Ltd/Thomas Cook Airlines Scandinavia A/S

(Sprawa C-161/16) ⁽¹⁾

(2016/C 454/37)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 17.5.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf – Niemcy) – Ljiljana Kammerer, Frank Kammerer/Swiss International Air Lines AG

(Sprawa C-172/16) ⁽¹⁾

(2016/C 454/38)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 18 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln – Niemcy) – Elke Roch, Jürgen Roch/Germanwings GmbH

(Sprawa C-257/16) ⁽¹⁾

(2016/C 454/39)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – August Wolff i Remedia/Komisja

(Sprawa T-672/14) ⁽¹⁾

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Artykuł 31 dyrektywy 2001/83/WE – Artykuł 116 dyrektywy 2001/83 – Substancja aktywna estradiol – Decyzja Komisji nakazująca państwom członkowskim cofnięcie i zmianę krajowych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych do użytku miejscowego zawierających 0,01 % estradiolu w swej masie – Ciężar dowodu – Proporcjonalność – Równość traktowania)

(2016/C 454/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Niemcy) i Remedia d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciele: P. Klappich, C. Schmidt i P. Arbeiter, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.R. Killmann, M. Šimerdová i A. Sipos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 263 TFUE stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 6030 final z dnia 19 sierpnia 2014 r. dotyczącej pozwoleń na dopuszczenie do obrotu, na podstawie art. 31 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów leczniczych do użytku miejscowego stosowanych u ludzi, o wysokim stężeniu estradiolu, w zakresie, w jakim decyzja ta zobowiązuje państwa członkowskie do przestrzegania przewidzianych w niej obowiązków w odniesieniu do produktów leczniczych do użytku miejscowego zawierających 0,01 % estradiolu w swej masie, wymienionych i niewymienionych w załączniku I, z wyjątkiem ograniczenia, w myśl którego wskazane produkty lecznicze do użytku miejscowego zawierające 0,10 % estradiolu w swej masie mogą jeszcze być stosowane tylko dopochwowo.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel i Remedia d.o.o. zostają obciążone kosztami postępowania w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 439 z 8.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Lufthansa AirPlus Servicekarten/EUIPO – Mareca Comtur (airpass.ro)

(Sprawa T-14/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego airpass.ro – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy AirPlus International – Oddalenie sprzeciwu – Zasada 21 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 – Umorzenie postępowania – Artykuł 81 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 454/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Niemcy) (przedstawiciele: R. Kunze i G. Würtenberger, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: V. Melgar i H. Kunz, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: SC Mareea Comtur SRL (Deva, Rumunia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 października 2014 r. (sprawa R 1918/2013-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Lufthansa AirPlus Servicekarten a SC Mareea Comtur.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 17 października 2014 r. (sprawa R 1918/2013-5) w zakresie, w jakim dotyczy ona „reklamy, zarządzania w działalności handlowej, administrowania działalnością handlową, prac biurowych” należących do klasy 35 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH.

(¹) Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Republika Czeska/Komisja

(Sprawa T-141/15) (¹)

(EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania – Ochrona winnic – Wydatki poniesione przez Republikę Czeską – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)

(2016/C 454/42)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Očková, J. Vlácil i L. Březinová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Eggers i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/103 z dnia 16 stycznia 2015 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2015, L 16, s. 33) w części, w której decyzja ta wyłącza z finansowania przewidywane przez Republikę Czeską w ramach EFRG wydatki na rzecz określonego środka ochrony winnic w latach 2010–2012, w łącznej wysokości 2 123 199,04 EUR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Monster Energy/EUIPO – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)

(Sprawa T-407/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego HotoGo self-heating can technology – Wcześniejsze graficzne unijne znaki towarowe przedstawiające pazury – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak podobieństwa oznaczeń – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak skojarzeń między oznaczeniami – Artykuł 8 ust. 1 lit. B) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 454/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i P. Ivanov, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malezja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 maja 2015 r. (sprawa R 1028/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Monster Energy Company a Hot-Can Intellectual Property.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Monster Energy Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 20 października 2016 r. – Clover Canyon/EUIPO – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Sprawa T-693/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy CLOVER CANYON – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CANYON – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd]

(2016/C 454/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Pauli)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2015 r. (sprawa R 3018/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kaipa Sportswear a Clover Canyon.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Clover Canyon, Inc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia z dnia 12 października 2016 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA

(Sprawa T-543/15) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Wpisanie jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2016/C 454/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Niemcy), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Niemcy), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Niemcy) i Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, M. Grunchard i P. Sellar, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: C. Buchanan, W. Broere i M. Heikkilä, pełnomocnicy wspierani przez P. Olivera, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) z dnia 17 czerwca 2015 r. dotyczącej wpisania spółki Oxea GmbH z siedzibą w Niemczech jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Należy umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonych przez Oxea GmbH i BASF SE.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Schülke & Mayr GmbH i Diversey Europe Operations BV pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

- 4) Lysoform Dr. Hans Rosemann, Ecolab Deutschland, Schülke & Mayr, Diversey Europe Operations, ECHA, Oxea i BASF pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 7.12.2015.

**Postanowienie Sądu z dnia 11 października 2016 r. – Spliethoff's Bevrachtingskantoor/Komisja
(Sprawa T-564/15) ⁽¹⁾**

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” – Akt niepodlegający zaskarżeniu – Akt przygotowawczy – Niedopuszczalność)

(2016/C 454/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Glazener)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux i J. Samnada, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji, która zdaniem skarżącej miała być zawarta w wiadomości elektronicznej Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) z dnia 17 lipca 2015 r. dotyczącej wniosku przekazanego przez skarżącą w odpowiedzi na zaproszenie do składania wniosków wystosowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na podstawie wieloletniego programu prac przyjętego w 2014 r. w ramach decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 1921 final z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającej wieloletni program prac na rok 2014 w odniesieniu do pomocy finansowej dotyczącej instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) – Sektor transportu na lata 2014-2020.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2016 r. – Orthema Service/EUIPO (Gehen wie auf Wolken)

(Sprawa T-620/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Gehen wie auf Wolken – Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 – Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2016/C 454/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Orthema Service GmbH (Rotkreuz, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Gail)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 września 2015 r. (sprawa R 404/2015-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego *Gehen wie auf Wolken* jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Orthema Service GmbH* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 12 października 2016 r. – Lysoform Dr. Hans Rosemann i in./ECHA

(Sprawa T-669/15) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Wpisanie jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 rozporządzenia (UE) nr 582/2012 – Brak bezpośredniego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2016/C 454/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Niemcy), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Niemcy), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Niemcy) i Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, M. Gruncharđ i P. Sellar, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä i C. Buchanan, pełnomocnicy wspierani przez P. Olivera)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) z dnia 16 lipca 2015 r. dotyczącej wpisania spółki BASF SE z siedzibą w Niemczech jako dostawcy substancji czynnej do wykazu przewidzianego w art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. 2012, L 167, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Należy umorzyć postępowanie w przedmiocie wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta złożonych przez *Oxea GmbH* i *BASF SE*.
- 3) *Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH*, *Ecolab Deutschland GmbH*, *Schülke & Mayr GmbH* i *Diversey Europe Operations BV* pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) *Lysoform Dr. Hans Rosemann*, *Ecolab Deutschland*, *Schülke & Mayr*, *Diversey Europe Operations*, *ECHA*, *Oxea* i *BASF* pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 8.2.2016.

Odwołanie wniesione w dniu 29 września 2016 r. przez Parlament Europejski od wyroku wydanego w dniu 19 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-147/15, Meyrl/Parlament

(Sprawa T-699/16 P)

(2016/C 454/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: V. Montebello-Demogeot i M. Dean, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Sonja Meyrl (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- w konsekwencji, oddalenie skargi w pierwszej instancji;
- orzeczenie, że każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania w niniejszej instancji;
- obciążenie S. Meyrl kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia stanu faktycznego i braku uzasadnienia, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał w pkt 25 zaskarżonego wyroku, iż możliwość przeniesienia z urzędu drugiej strony postępowania na inne stanowisko pozwoliłaby uniknąć jej zwolnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, przeinaczenia stanu faktycznego i braku uzasadnienia, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał w pkt 23 i 30 zaskarżonego wyroku, iż problemy w kontaktach międzyludzkich były dodatkową przyczyną zwolnienia drugiej strony postępowania.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, wynikającego z uznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej, że gdyby druga strona postępowania została wysłuchana także w temacie problemów w kontaktach międzyludzkich, mogłoby to fatycznie zmienić wynik procesu decyzyjnego, który zakończył się wydaniem spornej decyzji, czyli jej zwolnieniem.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2016 r. – Murka/EUIPO (SCATTER SLOTS)

(Sprawa T-704/16)

(2016/C 454/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Murka Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: adwokat S. Santos Rodriguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SCATTER SLOTS” – zgłoszenie nr 14 590 889

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie R 471/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez WQ (*) od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-1/16, WQ (*)/Parlament

(Sprawa T-705/16 P)

(2016/C 454/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: WQ (*) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku SSP w sprawie F-1/16, WQ (*)/Parlament;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 27 marca 2015 r. o nieumieszczeniu nazwiska wnoszącego odwołanie na liście urzędników wybranych do wzięcia udziału w programie kształcenia w ramach procedury certyfikacyjnej w 2014 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) przy rozpatrywaniu zarzutu podniesionego przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, dotyczącego naruszenia ogólnej zasady równego traktowania, gdy orzekł, że wnoszący odwołanie znajdował się w innej sytuacji faktycznej niż kandydat posiadający dyplom tego samego szczebla, który ukończył przynajmniej roczny kurs.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa wynikającego z faktu, że SSP orzekł, iż sporna decyzja, czyli decyzja o nieumieszczeniu nazwiska wnoszącego odwołanie na liście urzędników wybranych do wzięcia udziału w programie kształcenia w ramach procedury certyfikacyjnej w 2014 r., nie naruszała art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz podziału kompetencji pomiędzy Unią a państwami członkowskimi w obszarze edukacji.

(*) Informacje usunięto w ramach ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa, jakiego dopuścił się SSP, gdy oddalił podniesiony przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji zarzut niezgodności z prawem, z tym uzasadnieniem, że kryterium ukończenia przynajmniej rocznego kursu było zasadne i proporcjonalne, zważywszy na charakter procedury certyfikacyjnej. W tym kontekście wnoszący odwołanie utrzymuje, że SSP przeinaczył również jego argumenty, gdy orzekł, że wnoszący odwołanie nie podważał faktu, iż uwzględnienie spornego świadectwa doprowadziłoby do podwójnego podkreślenia jego doświadczenia zawodowego nabytego w ramach instytucji.

Odwołanie wniesione w dniu 3 października 2016 r. przez HB od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/15, HB/Komisja

(Sprawa T-706/16 P)

(2016/C 454/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: HB (Schweich, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

— Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-125/15, HB/Komisja;

Wydanie nowego orzeczenia w sprawie, a w nim

- Stwierdzenie nieważności decyzji o nieprzyznaniu wnoszącej odwołanie awansu w postępowaniu w sprawie awansu 2014;
- Zasądzenie od Komisji na rzecz wnoszącej odwołanie zadośćuczynienia za krzywdę w kwocie 15 000 EUR;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty dotyczące naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa w szeregu przypadków.

Po pierwsze, wnosząca odwołanie uważa, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo uznając, że organ powołujący dokonał faktycznego porównania osiągnięć, na obiektywnych i równych zasadach, skoro ograniczył się do niewzięcia pod uwagę osiągnięć wnoszącej odwołanie za rok 2013, w braku oceny w sprawozdaniu z oceny za 2013 r., nie starając się uzyskać dostępu do podobnych źródeł informacji lub informacji.

Po drugie, uważa, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo orzekając, że brak oceny w sprawozdaniu z oceny 2013 należy przypisać wnoszącej odwołanie, i że brak zakwestionowania tego w określonym w regulaminie terminie nie pozwalał organowi powołującemu na ocenę jej osiągnięć za dany rok.

Po trzecie, zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo orzekając, że nie wykazała ona okoliczności pozwalających domniemywać, że istniała dyskryminacja ze względu na płeć, skoro jej sprawozdanie z oceny pozbawione jest jakiegokolwiek istotnej oceny wyłącznie z powodu jej długotrwałych nieobecności wynikających z urlopu macierzyńskiego i zwolnienia chorobowego z powodu powikłań ciąży.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2016 r. – Luxottica Group/EUIPO – Chen (BeyBeni)**(Sprawa T-721/16)**

(2016/C 454/53)

*Język skargi: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Luxottica Group S.p.A. (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci E.M. Ochoa Santamaría i I. Aparicio Martínez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Xian Chen (Wenzhou, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Xian Chen

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „BeyBeni” – zgłoszenie nr 12 511 317

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie R 675/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi poprzez stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Piątą Izbę Odwoławczą EUIPO w dniu 8 czerwca 2016 r. w sprawie R 675/2015-5, na mocy której odmówiono rejestracji unijnego znaku towarowego nr 12 511 317 „BeyBeni” na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z analizą przesłanego jego stosowania.
- Naruszenie art. 63 ust. 2 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z możliwym naruszeniem prawa do obrony i prawa do bycia wysłuchanym na etapie skargi.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2016 r. – Valencia Club de Fútbol/Komisja**(Sprawa T-732/16)**

(2016/C 454/54)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Valencia Club de Fútbol, SAD (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciele: J. R. García-Gallardo Gil-Fournier i A. Guerrero Righetto, abogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 lipca 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.36387 (2013/C) (ex 2013/CP) udzielonej przez Hiszpanię na rzecz Valencia Club de Fútbol, S.A.D. (i innych klubów piłkarskich), w szczególności środków 1 i 4 odnoszących się do Valencia CF.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie trzech z czterech kryteriów uznania gwarancji za pomoc państwa. W tym względzie podniesiono, że Komisja dopuściła się błędu stwierdzając, że Valencia FC znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej opierając się na niepełnych informacjach, nieuwzględniając szczególnego modelu handlowego klubów piłkarskich, przyjmując za podstawę wartość księgową piłkarzy, a nie ich rzeczywistą wartość rynkową i zaniechała dokonania analizy planu rentowności w całości opartego na realnych założeniach. Po drugie Komisja dopuściła się błędu stwierdzając, że gwarancja obejmowała ponad 80 % kredytu oraz, po trzecie, dopuściła się błędu przy ocenie ogólnej stawki kredytowej w odniesieniu do ceny rynkowej.
2. Zarzut drugi powołany tytułem pomocniczym, oparty na dopuszczeniu się przez Komisję oczywistych błędów przy stosowaniu testu zgodności w odniesieniu do czterech z sześciu kryteriów zawartych w jej wytycznych dotyczących pomocy i restrukturyzacji, a mianowicie: trwałe przywrócenie rentowności, zapobieganie zakłócenia konkurencji poprzez świadczenia wyrównawcze, zasada ograniczenia pomocy do minimum oraz zasada pojedynczej pomocy.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu Komisji przy ocenie znaczącej wartości oferowanego świadczenia wzajemnego; a konkretnie ustanowieniu zastawu na akcjach oraz dodatkowych gwarancji świadczonych przez Fundación Valencia al Instituto Valenciano de Finanzas.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ocenie kwoty głównej i odsetek podniesionej pomocy, która podlegałaby zapłacie, jako że Komisja dokonała niewłaściwego założenia w odniesieniu do stałych stawek referencyjnych w czasie trwania środków oraz ich czasu trwania.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, jako że kwoty zwrotu zażądane przez Komisję są nieproporcjonalne w świetle kwot już uiszczonych.
6. Zarzut szósty dotyczący błędu w ocenie Komisji poprzez brak uwzględnienia kredytodawcy za beneficjenta i brak uwzględnienia zaistnienia nowego właściciela klubu.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez dokonanie przez Komisję jednakowej oceny różnych sytuacji badanych klubów, podczas gdy podlegają one całkowicie odmiennym okolicznościom.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady uzasadnienia aktów prawa.

Skarga wniesiona w dniu 18 października 2016 r. – Banque Postale/EBC

(Sprawa T-733/16)

(2016/C 454/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Banque Postale (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci E. Guillaume i L. Coudray)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie wniosku złożonego przez Banque Postale o zezwolenie na wyłączenie z miary ekspozycji wobec sektora publicznego obliczania wskaźnika dźwigni zgodnie z art. 429 ust. 14 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędu co do prawa, jakiego miał dopuścić się Europejski Bank Centralny, wynikającego z przedwczesnego charakteru decyzji z dnia 24 sierpnia 2016 r. w sprawie wniosku złożonego przez Banque Postale o zezwolenie na wyłączenie z miary ekspozycji wobec sektora publicznego obliczania wskaźnika dźwigni (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”).
2. Zarzut drugi dotyczy braku uprawnień dyskrejonalnych EBC do zastosowania art. 429 ust. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszeń prawa, jakich miał dopuścić się EBC wydając zaskarżoną decyzję, dotyczących w szczególności:
 - braku skutku dźwigni w sektorze scentralizowanych wkładów oszczędnościowych Banque Postale;
 - zarzucanego ryzyka braku płatności Caisse des dépôts et consignations (kasy depozytów i konsygnacji) oraz państwa francuskiego;
 - zarzucanego ryzyka operacyjnego związanego z gromadzeniem scentralizowanych wkładów oszczędnościowych Banque Postale.

Postanowienie Sądu z dnia 19 września 2016 r. – *European Dynamics Luxembourg i in./Frontex*

(Sprawa T-613/15) ⁽¹⁾

(2016/C 454/56)

Język postępowania: grecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 11.1.2016.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL